

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404246096/facsimile.pdf (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

tørre graa Jord med det fjørgamle visne Løv og med nogle faa, næsten farveløse bittesmaa Blomster. Der var kun én virkelig Blomst i hendes Liv — hendes Livs Blomst: Dorothea, der vandrede i de lyse Drømme uden at ane, hvem hun var og hvem hendes Forældre var og hvad der ledes og stredes omkring hende.

Ingen anden Blomst — kun den tørre, skimmelgraa Jord.

Og Barnet var saa langt fra hende. Ikke én Tanke kunde hun veksle med den lille Pige — ikke et eneste Ord forstod denne virkeligt — alt maatte oversættes paa Barnets eget Sprog.

Og hun tænkte videre paa, hvorledes hun senere i sin Forlovelsestid havde ligget ovre i Fredeskoven og brændende længtes efter, at Erik skulde være hos hende, tale til hende, kærtegne hende, kæle for hende — hun *var* af en saapas kælen Natur, saa hun vilde ligge stille med Hovedet boret ind ved hans Bryst — i sin Krog.

Vilde hun ønske, at Erik nu var hos hende?